

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor strategického rozvoje kraje
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 120292/2016

V Olomouci dne 21. prosince 2016

Sp. Zn.: KÚOK110005/2016/OSR/685

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný orgán státní památkové péče dle ust. § 39 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o státní památkové péči), rozhodl po provedeném správním řízení, jehož účastníkem je [REDAKCE], ve věci přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, t a k t o:

[REDAKCE], se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl pomocí detektoru kovů dne 2. 11. 2016 cca od 11:00 hodin do 12:00 hodin v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum na území kulturní památky Výšinné opevněné sídliště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, obec Malé Hradisko.

Za tento přestupek se [REDAKCE]

I. ukládá podle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči **pokuta ve výši 4 000 Kč, slovy: čtyřtisíce korun českých,**

II. ukládá podle § 79 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči ve výši 1 000,- Kč, slovy: jedentisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do patnácti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400000797.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen správní orgán), obdržel dne 11. 11. 2016 od Policie ČR, obvodní oddělení Plumlov (dále jen policie), oznámení přestupku na osobu [REDAKCE] (dále jen obviněný) dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 2. 11. 2016 neoprávněný výzkum v lokalitě Malé Hradisko s detektorem

kovů. Při této činnosti byl v uvedené lokalitě zastižen [REDAKCE], který je pracovníkem Ústavu archeologické památkové péče Brno.

V úředním záznamu policie č.j. KRPM-143382-1/PŘ-2016-141214 ze dne 2. 11. 2016, který byl přiložen k oznámení, je uvedeno následující: „Dne 2. 11. 2016 v 11:30 hod. oznámil telefonicky přímo na služební mobil dozorčí služby OOP Plumlov pan [REDAKCE], že v oblasti archeologické lokality Malé Hradisko se pohybuje neznámá osoba a provádí zde pomocí detektoru kovů průzkum. Oznamovatel uvedl, že dnešního dne v 11:20 hod. prováděl kontrolu archeologické lokality, která se nachází v obci Malé Hradisko. Oznamovatel uvedl, že je zaměstnancem Archeologického ústavu Brno a k tomuto měl pověření. Při kontrole lokality si všiml, jak se v zakázaném pásmu pohybuje starší muž, který pomocí detektoru kovů provádí průzkum lokality.“

[REDAKCE] dne 3. 11. 2016 zaslal e-mailem policii podrobnější vyjádření, ve kterém uvedl následující: „Dne 2. 11. 2016, v čase okolo 11:15 hod., při náhodné obchůzce lokality oppidum Staré Hradisko jsem zjistil, že se v prostoru lokality, na louce východně od trigonometrického bodu, pohybuje muž vybavený detektorem kovů, aktivně vyhledávající nálezy kopáním motykou do země. Jelikož se jedná o přešůpek podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (např. § 39 odst. 1 písm. f) - provádí neoprávněné výkopy na území s archeologickými nálezy, nebo poškozování kulturní památky, provádění neoprávněného archeologického výzkumu atd.), uvědomil jsem v čase okolo 11:30 oddělení policie v Plumlově a následně pozoroval pohyb podezřelého. Okolo 12 hod. se muž začal vracet západním směrem, po polní cestě opustil areál lokality a pokračoval směrem k zaparkovanému automobilu [REDAKCE] u rozcestníku polních cest s naučnou tabulí a velkým kamenem. Na polní cestě jsem muže dohnal, když jsem mu sdělil, že pohyb s detektorem kovů je na lokalitě zakázán, odpověděl, že je zde poprvé, má nedaleko do důchodu (odhadovaný věk cca 60-65 let), chtěl se pouze podívat na lokalitu, netušil, že je zde hledání zakázáno a tvrdil, že již zde hledat více nebude. Uvědomil jsem jej, že porušil zákon a na místo již vyrazila hlídka Policie ČR, načež mi odevzdal dva drobné bronzové archeologické nálezy z doby laténské, které údajně našel na zoraném a povláceném poli před oppidem (zde se archeologické nálezy také vyskytují). Stále opakoval, že netušil, že se dopouští nelegálního jednání a uznal chybu ve svém počínání. Dokonce mi sdělil své jméno - nepamatuji si přesně, snad [REDAKCE] také poskytl telefonní kontakt [REDAKCE]. Poté nasedl do auta a odjel. Hlídka Policie ČR dorazila na místo v čase okolo 12:30 a já jsem podal stručné vysvětlení situace.“

Do úředního záznamu o podání vysvětlení č.j. KRPM-143382-4/PŘ-2016-141214 ze dne 9. 11. 2016 obviněný uvedl: „Dne 2. 11. 2016 jsem odvezl dceru do školy a rozhodl jsem se v rámci svého koníčku provést tzv. hledání. Chtěl jsem si vyčistit hlavu. Jako vhodná lokalita se mi zdála nedaleko Malého Hradiska. Zde je pěkná příroda. Uvedeného dne jsem zajel za obec Malé Hradisko. Zde jsem zaparkoval své auto [REDAKCE]. Na místě jsem si přečetl informační tabuli, kde bylo uvedeno, že se zde nacházelo oppidium, ale nebylo zde, co si uvědomuji, přesně uvedeno, kde se přesně nemůže hledat. Nikde se zde nenacházela cedule, že je zde zákaz vstupu a hledání. Vzal jsem svůj detektor kovů a šel jsem hledat. Chodil jsem po poli a hledal. Celé pole bylo rozkopané a neslo známky po hledání. Pole bylo čerstvě poorané. Měl jsem u sebe pouze malou lopatičku – škrabku. Při hledání jsem našel jen pár kovových střepů. Když jsem toto hledání ukončil, tak cestou k vozu jsem potkal neznámého mladého muže, který se

představil, ale již si nepamatuji, jak se jmenoval. Tento mladý muž mi řekl, jestli mi to připadá normální tady chodit. O celé věci jsme se pobavili a jmenovaný mě upozornil, že je archeolog a toto měl i napsané na dveřích vozu. Já jsem mladému muži ukázal, co jsem našel. Tedy drobné kovové střepy a o tyto neměl mladík zájem a nechal mi je. Vzal si pouze dva střepy. Dále jsem mladému muži umožnil nahlédnout do vozu, že tam opravdu nic nemám.“

Opatřením ze dne 21. 11. 2016 č.j. KUOK 112316/2016 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 2. 11. 2016 v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum na území kulturní památky Výšinné opevněné sídliště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, obec Malé Hradisko.

Do protokolu z ústního jednání dne 7. 12. 2016 uvedl obviněný následující: „Vše se odehrálo tak, jak jsem uvedl do úředního záznamu policie dne 9. 11. 2016, pouze pole nebylo čerstvě poorané, jak jsem uvedl, muselo být poorané již před delší dobou, neboť na poli byly šlápoty. Chodil jsem pouze po pooraném poli přibližně asi hodinu a půl, asi od půl desáté. Nikde jsem nekopal, chodil jsem pouze s detektorem a s malou motyčkou délky cca 15 cm (topůrko). Celé pole bylo komplet prochozené a proto jsem se domníval, že po poli můžu také chodit a vůbec mě nenapadlo, že je to zakázané. Nikde na žádné ceduli jsem neviděl, že by byl do lokality zakázán přístup s detektorem. Na druhé straně, kde je vojenský prostor, je zákaz vstupu a já se domníval, že chráněná lokalita je až v tomto prostoru. Do lokality jsem nejel cíleně, jel jsem se projet s tím, že si při procházce s detektorem vyčistím hlavu.“

Obviněný při jednání potvrdil, že dva drobné bronzové nálezy, které správní orgán při dnešním jednání předložil, jsou totožné s věcmi, které předal [REDAKCE] dne 2. 11. 2016. Tyto předměty našel v prohlubni, kterou musel vykopat někdo před ním a předměty tam zanechal.

Na dotaz správního orgánu, jak dlouho má detektor kovů, uvedl obviněný, že detektor vlastní cca 10 let.

Na dotaz správního orgánu, zda a kde provádí hledání pomocí detektoru kovů, uvedl, že s detektorem kovů chodí občas, tento rok byl asi třikrát, vždy chodil pouze po pooraném poli, v minulosti tak jedenkrát za rok.

Na dotaz správního orgánu, zda se věnuje obviněný archeologickým výzkumům, uvedl obviněný, že se archeologickým výzkumům nevěnuje a s detektorem kovů se chodí odreagovat.

Na dotaz správního orgánu, zda zde něco našel, uvedl obviněný, že našel pár předmětů, které ležely na povrchu, tyto odevzdal archeologovi, který si dva předměty ponechal, umožnil mu i prohlídku auta, kde nic nenalezl, neměl zde ani žádné nástroje na kopání.

Obviněný uvedl, že nevěděl, že se hledáním dopouští přestupku, svého činu lituje a detektorem již hledat nebude.

Obviněný dále uvedl, že je samoživitel, ve své péči má nezletilou dceru a od března 2017 bude nastupovat do důchodu, jeho předběžný výpočet důchodu je pouze 10 000 Kč.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen Archeologický ústav), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky

povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.

Lokalita, na které byl obviněný přistižen, je územím s archeologickými nálezy a je součástí kulturní památky Výšinné opevněné sídliště - oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, k.ú. Malé Hradisko, zapsané do Ústředního seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým číslem 22123/7-5629.

Předmětné oppidum patří k nejvýznamnějším keltským lokalitám v České republice. Lokalita s vnějším opevněním má rozlohu asi 38 ha. Jedná se o archeologicky cennou, neporušenou a v regionu ojedinělou lokalitu s dochovanými reliktami opevnění, která je významným dokladem vývoje pravěkého osídlení krajiny.

Výskyt archeologických památek movitého charakteru je důvodem častého nápadu ze strany osob provádějících nelegální archeologický výzkum, ať již formou hledání pomocí detektoru kovů nebo pak následným terénním výkopem. Touto činností dochází nejen k odcizování nálezů ale i k poškozování nálezových souvislostí a znehodnocování archeologické lokality jako takové. Z hlediska péče o archeologické památky jde o mimořádně významné a na území Moravy jedinečné naleziště vyžadující vysoký stupeň zákonné ochrany. Veškeré nelegální pokusy o prohledávání lokality za účelem získání historicky nebo hmotně cenných předmětů je třeba považovat za škodlivé a společensky nebezpečné, považujeme-li péči o památky za nedílnou součást celospolečenského zájmu.

Je prokázáno, že obviněný se dne 2. 11. 2016. minimálně od 11:00 hodin do 12:00 hodin pohyboval v archeologické lokalitě Výšinné opevněné sídliště – oppidum Staré Hradisko. Tuto skutečnost obviněný nepopírá, sám uvedl, že po poli chodil asi od půl desáté přibližně hodinu a půl. Archeologem [REDAKCE] byl v lokalitě viděn, jak se pohybuje s detektorem kovů, v době od 11:15 hodin do 12:00 hodin.

Je prokázáno, že obviněný věděl, že se nachází v lokalitě, kde se nachází archeologické nálezy. Do úředního záznamu o podání vysvětlení č.j. KRPM-143382-4/PŘ-2016-141214 obviněný uvedl: "Dne 2. 11. 2016 jsem odvezl dceru do školy a rozhodl jsem se v rámci svého koníčku provést tzv. hledání. Chtěl jsem si vyčistit hlavu. Jako vhodná lokalita se mi zdála nedaleko Malého Hradiska. Zde je pěkná příroda. Uvedeného dne jsem zajel za obec Malé Hradisko. Zde jsem zaparkoval své auto [REDAKCE]. Na místě jsem si přečetl informační tabuli, kde bylo uvedeno, že se zde nacházelo oppidum, ale nebylo zde, co si uvědomuji, přesně uvedeno, kde se přesně nemůže hledat. Vzal jsem svůj detektor kovů a šel jsem hledat. Chodil jsem po poli a hledal."

Správní orgán dále zkoumal, zda obviněný prováděl při svém v pobytu v předmětné lokalitě dne 2. 11. 2016 výzkum pomocí detektoru kovů.

V úředním záznamu policie č.j. KRPM-143382-1/PŘ-2016-141214 ze dne

2. 11. 2016 je uvedeno následující: „Dne 2. 11. 2016 v 11:30 hod oznámil telefonicky přímo na služební mobil dozorčí služby OOP Plumlov [REDAKCE], že v oblasti archeologické lokality Malé Hradisko se pohybuje neznámá osoba a provádí zde pomocí detektoru kovů průzkum. Oznamovatel uvedl, že dnešního dne v 11:20 hod. prováděl kontrolu archeologické lokality, která se nachází v obci Malé Hradisko. Oznamovatel uvedl, že je zaměstnancem Archeologického ústavu Brno a k tomuto měl pověření. Při kontrole lokality si všiml, jak se v zakázaném pásmu pohybuje starší muž, který pomocí detektoru kovu provádí průzkum lokality.“

Ze shromážděných důkazů nepochybně vyplývá, že obviněný věděl, že se pohybuje na území archeologického naleziště. Bylo prokázáno, že se na něm pohyboval dne 2. 11. 2016 a to minimálně v době od cca 11:00 hodin do 12:00 hodin, kdy byl upozorněn archeologem [REDAKCE], měl u sebe detektor kovů a archeologovi odevzdal dva drobné archeologické nálezy. Tímto detektorem pak prováděl archeologický výzkum s cílem objevit nějaké nálezy.

Součástí našeho právního řádu na úseku ochrany archeologického dědictví je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná) publikovaná pod č. 99/2000 Sb.m.s. Cílem této úmluvy je podle jejího čl. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Podle čl. 3 úmluvy se Česká republika zavázala za účelem zachování archeologického dědictví a zaručení toho, aby archeologické výzkumy byly vědecky smysluplné, uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k dozoru nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody, součástí archeologického dědictví nebudou během vykopávek a po nich odkryty nebo ponechány nechráněné, aniž by byla přijata opatření k jejich řádnému zachování, konzervaci a správě, zajistit, aby vykopávky a další potenciálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami a učinit používání detektorů kovů a jakýchkoli jiných detekčních zařízení nebo postupů archeologického výzkumu předmětem specifického předchozího oprávnění, kdykoli s tím počítá vnitřní právní úprava státu.

Archeologické výzkumy mohou být prováděny různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologický výzkum prováděný destruktivními technikami jsou výzkumy prováděné vykopávkami. Nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímáním nebo pomocí detektorů kovů.

Výzkum prováděný obviněným dne 2. 11. 2016 na území kulturní památky Výšinné opevněné sídliště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, obec Malé Hradisko pomocí detektoru kovů, za účelem hledání různých nálezů, byl nedestruktivní metodou výzkumu a to výzkumu archeologického.

Podle § 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Podle § 4 odst. 1 zákona o přestupcích přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný

zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Obviněný si byl vědom, že provádí archeologický výzkum, neboť do předmětné lokality se vydal proto, jak sám i uvedl do protokolu z ústního jednání, že v rámci svého koníčku chtěl provést tzv. hledání a v lokalitě se nikde nenacházela cedule, kde se přesně nemůže hledat.

Pokud jde o společenskou nebezpečnost jednání obviněného ve smyslu ust. § 2 odst. 1 přestupkového zákona, nelze dospět k závěru, že by se jednalo o jednání, které by tento materiální znak přestupku nenaplnňovalo, neboť jednáním obviněného byl porušen zájem společnosti na tom, aby archeologické výzkumy byly prováděny pouze oprávněnými organizacemi dle § 21 zákona o státní památkové péči.

Provedením archeologického výzkumu 2. 11. 2016 v době minimálně od cca 11:00 hodin do 12:00 hodin (obviněný uvedl do protokolu z jednání, že chodil po poli s detektorem kovů asi hodinu a půl, od půl desáté, archeologem byl viděn na poli s detektorem kovů od 11:15, do 12:00 hodin) v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči na území kulturní památky Výšinné opevněné sídlíště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, obec Malé Hradisko, zapsanéh do Ústředního seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým číslem 22123/7-5629, naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči. Správní orgán dospěl po provedeném důkazním řízení k závěru, že se obviněný předmětného přestupku dopustil.

Dle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích se při určení druhu sankce a její výměry přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že se jedná o první pochybení obviněného zjištěné správním orgánem.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl k charakteru území, na kterém byl průzkum prováděn, tj. že se jedná o území s bohatými archeologickými nálezy.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 4 000 Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby s ohledem na to, že obviněný již při upozornění archeologem na nezákonnost provádění archeologického výzkumu, tomuto dobrovolně předal své nálezy a umožnil mu prohlédnout své auto, zda zde ještě nějaké nálezy nemá. V přestupkovém řízení se správním orgánem spolupracoval a svého jednání lituje. Uvedl také, že detektorem již hledat nebude. Správní orgán dále přihlédl k finanční situaci obviněného, kdy tento je samoživitel, ve své péči má nezletilou dceru a od března 2017 bude nastupovat do důchodu. Vedle represivní funkce sankce směřující vůči obviněnému je důvod pro uložení sankce i funkce generálně preventivní. Sankce má být uložena v takové výši, aby měla odrazující účinek. V dané věci dospěl správní orgán k závěru, že uložena sankce tento odrazující účinek splní.

Dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví Ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky

zvláštním právním předpisem.

Dle § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kterou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona, činí 1 000 Kč.

Dle § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

V souladu s výše citovanými ustanoveními správní orgán uložil obviněnému také povinnost nahradit náklady řízení o přestupku paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

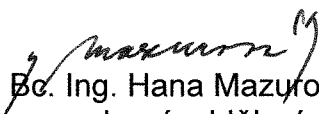
Poučení účastníků

Podle ust. § 81 a násl. správního řádu mohou účastníci řízení proti rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení odvolání. Odvolání se podává u Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, Jeremenkova 40a, Olomouc. O odvolání rozhoduje Ministerstvo kultury ČR.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději pak po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Účastníci řízení, kterým se doručuje do vlastních rukou:

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení
stavebního řádu a památkové péče

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor strategického rozvoje kraje
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 97763/2016

V Olomouci dne 11. října 2016

Sp. Zn.: KÚOK/87374/2016/OSR/685

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný orgán státní památkové péče dle ust. § 39 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o státní památkové péči), rozhodl po provedeném správním řízení, jehož účastníkem je [REDAKCE] ve věci přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, t a k t o:

[REDAKCE], se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl v k.ú. Němčice nad Hanou dne 26. 8. 2016 v době od 22:16 hodin do 23:10 hodin v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2. 12. 2009 č.j. 2017/2003.

Za tento přestupek se [REDAKCE]

I. ukládá podle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, **pokuta ve výši 500 Kč, slovy: pětset korun českých,**

II. ukládá podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, **propadnutí detektoru kovů značky XP Deus černé barvy s řídicí jednotkou a se sluchátky, které vydal policii dne 26. 8. 2016 a propadnutí železné motyčky s dřevěnou násadou,** kterou našla policie v místě hledání dne 27. 8. 2016.

Pokuta je splatná do patnácti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 1100000454.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, zcela upouští podle § 79 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, od uložení povinnosti [REDAKCE] nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči ve výši 1 000 Kč, slovy: jedentisíc korun českých.

Odůvodnění

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen správní orgán), obdržel dne 31. 8. 2016 od Policie ČR, Obvodní oddělení Němčice nad Hanou, oznámení přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, na osobu [REDAKCE]

[REDAKCE], kterého se měl dopustit tím, že prováděl dne 26. 8. 2016 v době od 22:16 do 23:10 hodin v katastru města Němčice nad Hanou, vlevo od silniční komunikace č. 433 ve směru Němčice nad Hanou – Prostějov, neoprávněně archeologický výzkum na lokalitě Zadní dlátka. Tuto činnost prováděl za využití detektoru kovů značky Deus a motyčky.

Do úředního záznamu o podání vysvětlení č.j. KRPM-112551-6/PŘ-2016-141213 ze dne 27. 8. 2016 obviněný uvedl: "Mám-li se vyjádřit k předmětné události, tak uvádím, že dne 26. 8. 2016 jsem se rozhodl, že zajedu svým osobním motorovým vozidlem tov. zn. Peugeot 106, rz si nevzpomínám, podívat se na naleziště v blízkosti Němčic nad Hanou, o tomto jsem se dozvěděl z povídání jiných hledačů. Své vozidlo jsem zaparkoval někde na polní cestě asi okolo 21:30 hodin, poté jsem šel pěšky po poli směrem na Němčice nad Hanou. Přesně si již nepamatuji kde, ale viděl jsem na poli další dva lidi, domníval jsem se, že to jsou další hledači. Poté jsem začal na poli hledat pomocí svého přístroje zn. Deus XP, nic jsem však nenacházel. Poté mne po poli honil nějaký muž, kterého neznám, pak mi podrazil nohy a já upadl, chvíli na to přijelo policejní auto."

V úředním záznamu policie č.j. KRPM-112551-7/PŘ-2016-141213 ze dne 27. 8. 2016 je uvedeno, že dne 26. 8. 2016 ve 22:16 hodin byla na jejich služební mobil doručena zpráva od [REDAKCE], že v lokalitě Zadní dlátka se pohybuje detektorář. Na místo vyjela hlídka policie, kolegyně oznamovatele [REDAKCE] uvedla, že [REDAKCE] je na poli a dalekohledem pozoruje osobu, která chodí po poli s detektorem kovů. Hlídka rozsvítila světla a po chvíli spatřila na poli dvě osoby, jedna pronásledovala druhou, při příjezdu hlídky k těmto osobám pronásledovatele dohnala a tuto zadržela poté, co pronásledovaná osoba (obviněný) upadla v oraništi na zem. Dále je zde uvedeno, že [REDAKCE] asi hodinu sledoval na poli osobu, která zde chodila s detektorem kovů a kopala do země. Jelikož k obdobnému případu došlo i dne 25. 8. 2016 v odpoledních hodinách, informoval o svém zjištění hlídku policie ČR. Toto oznámení bylo učiněno 26. 8. 2016 ve 22:16 hodin.

Policie předala správnímu orgánu dále úřední záznam o vydání věci ze dne 26. 8. 2016 č.j. KRPM-112551-4/PŘ-2016-141213, ve kterém potvrdil obviněný předání detektoru kovů značky DEUS černé barvy, s řídící jednotkou a sluchátky policii. Policie dále správnímu orgánu předala motyčku, nalezenou následující den v místech, kde se obviněný pohyboval, když šetřením zjistila, že je majetkem obviněného.

Opatřením ze dne 8. 9. 2016 č.j. KUOK 89819/2016 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 26. 8. 2016 v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2. 12. 2009 č.j. 2017/2003.

Nařízeného ústního jednání dne 21. 9. 2016 se obviněný účastnil a do protokolu

vedl následující: "Od ostatních hledačů, které jsem občas potkal, jsem se dozvěděl, že v lokalitě, tak jak je vyznačena v mapě, kterou předložila správnímu orgánu policie, se tam dají najít nějaké nálezy, proto jsem se tam vydal. Na lokalitu jsem dorazil 26. 8. 2016 cca kolem půl desáté večer, měl jsem detektor a motyčku, čelovku jsem neměl. Nemám představu, jak dlouho jsem s detektorem hledal. Najednou se objevila světla, polekal jsem se a utíkal jsem, při útěku na mě někdo skočil a podkopl mi nohy, já jsem spadl, zvedl jsem se a už tu byla policie. Osoba řekla, promiň, že jsem ti podkopl nohu."

Na dotaz správního orgánu, zda se věnuje obviněný archeologickým výzkumům, uvedl obviněný následující: „Na Valašku, kde bydlím, nic není, spíše sháním věci do šrotu (radlice od pluhů apod.)“.

Na dotaz správního orgánu, zda se zdržoval na místě s detektorem, jak je vyznačeno v mapce předložené správnímu orgánu, uvedl obviněný následující: „Ano, v této lokalitě, jak je vyznačeno, jsem se pohyboval.“

Na dotaz správního orgánu, zda zde něco našel, uvedl obviněný: „Na místě samém jsem nic nenalezl“.

Obviněný požádal, aby bylo přihlédnuto k jeho peněžní situaci, kdy on sám je v částečném invalidním důchodu, jiný příjem nemá, pouze příležitostné brigády, manželka je v plném invalidním důchodu, bydlí v rodinném domku a starají se o 13letého syna. Obviněný uvedl, že nevěděl, že se hledáním dopouští přestupku, svého činu lituje a detektorem již hledat nebude.

V průběhu jednání byl proveden za přítomnosti obviněného výslech svědka [REDAKCE], který do protokolu uvedl následující: „Pracuji v Ústavu archeologické památkové péče v Brně a jezdím kolem lokality Zadní Dlátka do práce a z práce. Cca 1-2 dny před 26. 8. 2016 jsem v lokalitě viděl z auta za bílého dne se někoho pohybovat s detektorem, dojel jsem na místo, osobu jsem upozornil, že dělá nezákonnou činnost. Dne 26. 8. 2016 jsem se jel cca kolem půl desáté večer podívat s přítelkyní a kolegyní [REDAKCE] na danou lokalitu. Šli jsme směrem od státní silnice k vysílači, po cestě se nic nedělo, ale při cestě zpět jsme zaslechli podezřelé zvuky, na ty jsme se zaměřili, slyšeli jsme zvuky kopání, proti poli s řepkou jsme viděli siluetu postavy, která evidentně vykonávala nějaké kopání. Já jsem zůstal na místě a přítelkyně šla ke státní silnici zavolat policii. Policie přijela, osvětila pole, bylo vidět pana [REDAKCE], jak utíká. Narazili jsme do sebe, ve tmě jsme se srazili a v té chvíli už u nás byla policie“.

Lokalita, na které byl obviněný přistižen svědkem a policií, je územím s archeologickými nálezy a nachází se na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen Archeologický ústav“), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.

Území archeologické lokality „Kratiny“ je územím, které bylo osídleno ve větší či menší intenzitě již od mladší doby kamenné (neolit, 5 700 – 4 000 před n. l.). Svědčí o tom movité památky, tj. keramika (zlomky i celé nádoby, plastiky, technická keramika aj.), kovové, skleněné a kostěné předměty, jakož i artefakty z kamene, a nemovité památky, jimiž jsou pozůstatky obydlí, opevnění, technických zařízení, kultovních a hrobových konstrukcí, kulturní vrstvy aj., odkrývané při archeologických výzkumech a narušované při stavebních či polních pracích. Významná naleziště ve sledované oblasti, která zde dokládají existenci území s archeologickými nálezy, nejsou jen na území Němčic nad Hanou ale i v sousedních obcích, kde byly učiněny nálezy od doby neolitu (5 700 – 4 000 před n. l.) až do doby Velkomoravské říše (9. století n. l. – 975).

Bohatý výskyt archeologických památek movitého charakteru, uložených poměrně nehluboko pod povrchem terénu, je důvodem častého nápadu ze strany osob provádějících nelegální archeologický výzkum, ať již formou hledání pomocí detektoru kovů nebo pak následným terénním výkopem. Touto činností dochází nejen k odcizování nálezů ale i k poškozování nálezových souvislostí a znehodnocování archeologické lokality jako takové. Z hlediska péče o archeologické památky jde o mimořádně významné a na území Moravy jedinečné naleziště vyžadující vysoký stupeň zákonné ochrany. Veškeré nelegální pokusy o prohledávání lokality za účelem získání historicky nebo hmotně cenných předmětů je třeba považovat za škodlivé a společensky nebezpečné, považujeme-li péči o památky za nedílnou součást celospolečenského zájmu.

Je prokázáno, že obviněný se dne 26. 8. 2016 pohyboval v archeologické lokalitě „Kratiny“ v části zvané Zadní Dlátka v k.ú. Němčice nad Hanou, jak je vyznačeno v přiložené mapce, předané policií správnímu orgánu a to minimálně v době od 22:16 hodin do 23:10 hodin, kdy byl zajištěn policií. Tuto skutečnost obviněný nepopírá.

Je prokázáno, že obviněný věděl, že se nachází v lokalitě, kde se nachází archeologické nálezy. Do úředního záznamu o podání vysvětlení č.j. KRPM-112551-6/PŘ-2016-141213 obviněný uvedl: „Mám-li se vyjádřit k předmětné události, tak uvádím, že dne 26. 8. 2016 jsem se rozhodl, že zajedu svým osobním motorovým vozidlem tov. zn. Peugeot 106, rz si nevzpomínám, podívat se na naleziště v blízkosti Němčic nad Hanou, o tomto jsem se dozvěděl z povídání jiných hledačů“. Při ústním jednání dne 21. 9. 2016 uvedl do protokolu: „Od ostatních hledačů, které jsem občas potkal, jsem se dozvěděl, že v lokalitě, tak jak je vyznačena v mapě, kterou předložila policie, se tam dají najít nějaké nálezy, proto jsem se tam vydal. Na lokalitu jsem dorazil 26. 8. 2016 cca kolem půl desáté večer, měl jsem detektor a motyčku, čelovku jsem neměl. Nemám představu, jak dlouho jsem s detektorem hledal.“. Tyto skutečnosti potvrdil i předvolaný svědek.

Správní orgán dále zkoumal, zda obviněný prováděl při svém v pobytu v lokalitě Zadní Dlátka dne 26. 8. 2016 archeologický výzkum.

V úředním záznamu policie č.j. KRPM-112551-7/PŘ-2016-141213 je uvedeno, že dne 26. 8. 2016 ve 22:16 hodin byla na jejich služební mobil doručena zpráva od [REDAKCE], že v lokalitě Zadní Dlátka se pohybuje detektorář. Na místo

vyjela hlídka policie, kolegyně oznamovatele [REDAKCE] uvedla, že [REDAKCE] je na poli a dalekohledem pozoruje osobu, která chodí po poli s detektorem kovů po poli. Hlídka rozsvítila světla a po chvíli spatřila na poli dvě osoby, jedna pronásledovala druhou, při příjezdu hlídky k těmto osobám pronásledovatele dohnala a tuto zadržela poté, co pronásledovaná osoba (obviněný). Dále je zde uvedeno, že [REDAKCE] asi hodinu sledoval na poli osobu, která zde chodila s detektorem kovů a kopala do země. Jelikož k obdobnému případu došlo i dne 25. 8. 2016 v odpoledních hodinách, informoval o svém zjištění hlídku policie ČR. Toto oznámení bylo učiněno 26. 8. 2016 ve 22:16 hodin.

Ze shromážděných důkazů nepochybně vyplývá, že obviněný věděl, že se pohybuje na území archeologického naleziště. Bylo prokázáno, že se na něm pohyboval dne 26. 8. 2016 a to minimálně v době od 22:16 hodin do 23:10 hodin, kdy byl zadržen policií a měl u sebe detektor kovů zn. Deus s řídící jednotkou a sluchátky. Tímto detektorem pak prováděl archeologický výzkum s cílem objevit nějaké nálezy.

Součástí našeho právního řádu na úseku ochrany archeologického dědictví je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná) publikovaná pod č. 99/2000 Sb.m.s. Cílem této úmluvy je podle jejího čl. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Podle čl. 3 úmluvy se Česká republika zavázala za účelem zachování archeologického dědictví a zaručení toho, aby archeologické výzkumy byly vědecky smysluplné, uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody, součástí archeologického dědictví nebudou během vykopávek a po nich odkryty nebo ponechány nechráněné, aniž by byla přijata opatření k jejich řádnému zachování, konzervaci a správě, zajistit, aby vykopávky a další potenciálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami a učinit používání detektorů kovů a jakýchkoli jiných detekčních zařízení nebo postupů archeologického výzkumu předmětem specifického předchozího oprávnění, kdykoli s tím počítá vnitřní právní úprava státu.

Archeologické výzkumy mohou být prováděny různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologický výzkum prováděný destruktivními technikami jsou výzkumy prováděné vykopávkami. Nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímáním nebo pomocí detektorů kovů.

Výzkum prováděný obviněným dne 26. 8. 2016 na území kulturní památky Kratiny v Olomouckém kraji pomocí detektoru kovů za účelem hledání různých nálezů byl nedestruktivní metodou výzkumu a to výzkumu archeologického.

Podle § 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Podle § 4 odst. 1 zákona o přestupcích přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný

zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Obviněný si byl vědom, že provádí archeologický výzkum, neboť do předmětné lokality se vydal proto, jak sám i uvedl do protokolu z ústního jednání, že na Valašku, kde bydlí, nic není a od ostatních hledačů se dozvěděl, že se zde dají najít nějaké nálezy.

Pokud jde o společenskou nebezpečnost jednání obviněného ve smyslu ust. § 2 odst. 1 přestupkového zákona, nelze dospět k závěru, že by se jednalo o jednání, které by tento materiální znak přestupku nenaplnňovalo, neboť jednáním obviněného byl porušen zájem společnosti na tom, aby archeologické výzkumy byly prováděny pouze oprávněnými organizacemi dle § 21 zákona o státní památkové péči.

Provedením archeologického výzkumu dne 26. 8. 2016 v době minimálně od 22:16 hodin do 23:10 hodin, v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči na území kulturní památky archeologické lokality „Kratiny“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2 12. 2009 č.j. 2017/2003, jak je vyznačeno v mapce přiložené policií ČR v oznámení přestupku, v rozporu s ust. § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči, naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči. Správní orgán dospěl po provedeném důkazním řízení k závěru, že se obviněný předmětného přestupku dopustil.

Dle § 11 odst. 1 zákona o přestupcích za přestupek lze uložit tyto sankce: a) napomenutí, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) propadnutí věci. Dle odst. 2 tohoto ustanovení sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit, jestliže věc náleží pachateli a věc byla ke spáchání přestupku užita nebo určena. Dle odst. 3 tohoto ustanovení vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Obviněný jako nástroj výzkumu použil detektor kovů značky XP Deus, s řídicí jednotkou a se sluchátky, které vydal policii dne 26. 8. 2016 a motyčku, která byla na místě nalezena dne 27. 8. 2016.

Správní orgán z důvodu omezení možnosti obviněného páchat další přestupky, tj. provádět detektorem kovů, s řídicí jednotkou, se sluchátky a s motyčkou neoprávněný archeologický výzkum, uložil obviněnému v souladu s ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích sankci propadnutí těchto věcí, které byly použity při spáchání přestupku.

Dle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích se při určení druhu sankce a její výměry přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že se jedná o první pochybení obviněného zjištěné správním orgánem a proto neuložil pokutu v maximální možné výši 4 000 000 Kč.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl k charakteru území, na kterém byl průzkum proveden, tj. že se jedná o území s bohatými archeologickými nálezy.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 500 Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby s ohledem na již uvedenou skutečnost, tj. že bylo vysloveno propadnutí věcí použitých ke spáchání přestupku v ceně cca 20 000 Kč, dále s ohledem na to, že obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval a svého jednání lituje. Správní orgán dále přihlédl k finanční situaci obviněného, kdy on sám je v částečném invalidním důchodu, jiný příjem nemá, pouze příležitostné brigády, manželka je v plném invalidním důchodu, bydlí v rodinném domku a starají se o 13 letého syna. Dopisem doručeným správnímu orgánu dne 30. 9. 2016 sdělil obviněný správnímu orgánu, že svého činu lituje a přestupkové řízení je pro něj dostatečným poučením. Je v tíživé sociální situaci a svou neznalostí a nevědomostí způsobil ještě větší škodu sobě i rodině. Dále zaslal dokumenty o své finanční situaci, kdy on sám pobírá důchod ve výši 7 528 Kč, jeho manželka ve výši 4 863 Kč a rodný list syna.

Dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví Ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem.

Dle § 79 odst. 3 zákona o přestupcích z důvodů zvláštního zřetele hodných lze od uložení povinnosti nahradit náklady řízení podle odstavce 1 zcela nebo zčásti upustit. Dle § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kterou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona, činí 1 000 Kč.

Dle § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

V souladu s ust. § 79 odst. 3 zákona o státní památkové péči správní orgán od uložení povinnosti nahradit náklady řízení podle odst. 1 zcela upustil z důvodu zvláštního zřetele hodných, daných finanční situací obviněného, jak je popsáno výše.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení účastníků

Podle ust. § 81 a násl. správního řádu mohou účastníci řízení proti rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení odvolání. Odvolání se podává u Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, Jeremenkova 40a, Olomouc. O odvolání rozhoduje Ministerstvo kultury ČR.

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Účastníci řízení, kterým se doručuje do vlastních rukou:

[Redacted area]

[Signature]
Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení
stavebního řádu a památkové péče